LABORATORIUM 2.1

KLASY I ENKAPSULACJA

Poruszane zagadnienia z dziedziny programowania:

- Klasa i instancja klasy
- Pola i metody klasy
- Enkapsulacja i interfejs klasy
- Metody użytkowe klasy

- wykład 5, "Opus Magnum C++11"
- wykład 5, "Opus Magnum C++11"
- wykład 5, "Opus Magnum C++11"

Umiejętności do opanowania:

- definiowanie klasy zgodnie z zasadą enkapsulacji i dobór pól na bazie opisu słownego,
- definiowanie interfejsu klasy zgodnie z zadanymi wytycznymi, oraz pisanie kodu nakładającego ograniczenia na wartości pól.
- definiowanie prostych metod użytkowych klasy.
- odczyt i modyfikacja stanu pojedynczego bitu w zmiennej,
- projektowanie struktury wewnętrznej klasy, tak aby uzyskać logiczny podział na funkcjonalności wewnętrzne i zewnętrzne, z uwzględnieniem zasady DRY.

Oznaczenia odnośnie samodzielności pracy:

- - Ten problem koniecznie rozwiąż w pełni samodzielnie. Możesz posługiwać się literaturą, wykładami i dokumentacją w celu sprawdzenia niuansów składniowych, ale nie szukaj gotowych rozwiązań i algorytmów. Jest to bardzo ważne z punktu widzenia nauki i oszukiwanie przyniesie tylko poważne braki w późniejszych etapach nauki!
- ▲ Rozwiązując ten problem możesz posiłkować się rozwiązaniami zapożyczonymi od innych programistów, ale koniecznie udokumentuj w kodzie źródło. Nie kopiuj kodu bezmyślnie, tylko dostosuj go do kontekstu zadania. Koniecznie musisz dokładnie zrozumieć rozwiązanie, które adoptujesz, gdyż inaczej wiele się nie nauczysz!
- - Rozwianie tego problemu właśnie polega na znalezieniu i użyciu gotowego rozwiązania, ale koniecznie podaj źródło. Nie będzie wielkiej tragedii jeśli wykażesz się tylko ograniczonym zrozumieniem rozwiązania, gdyż nie musi być ono trywialne.

Przykładowe zadania do rozwiązania w ramach samodzielnej nauki (nie oceniane):

Zadanie A (z rozwiązaniem):

▲ Stosując się do zasady enkapsulacji napisz klasę **Książka**, która przechowa informacje takie jak: autor, tytuł, liczba stron, rok wydania. Samodzielnie dobierz typy pól.

Wskazówki: Przyjmij jedną stałą uniwersalną długość dla informacji tekstowej i koniecznie używaj w programie zwykłych tablic znakowych (nie std::string). Imię i nazwisko autora traktuj jako jeden tekst. Zauważ, że zarówno liczba stron jak i rok wydania to są zawsze liczby całkowite.

▲ Zdefiniuj dla klasy **Książka** podstawowe akcesory - setery i getery dla wszystkich pól. W seterach nie pozwól na zadanie liczby stron mniejszej niż 20, ani roku wydania sprzed 1500 roku.

Wskazówki: Tak napisz getery, do pół tekstowych, aby możliwy był bezpośredni odczyt zawartości tablicy tekstowej, ale nie można było jej zmodyfikować przy pomocy tego getera. W seterach pół tekstowych nie pozwól na przekroczenie rozmiaru tablic znakowych przewidzianych na przechowywanie informacji. Jest to bardzo ważne, gdyż przekroczenie tablicy może uszkodzić wartości innych pół w klasie. Pisząc setery do pół liczbowych uwzględnij zadane ograniczenia. Jeśli przekazana do zapisu wartość (argument setera), nie spełnia ograniczenia, to ustaw pole na najbliższą poprawną wartość.

Przykładowe rozwiązanie:

```
constexpr size_t TEXT_LENGHT = 100;
using tekst = char[TEXT_LENGHT];
class Ksiazka
private:
  // Pola Klasy:
  size_t m_liczbaStron, m_rokWydania;
  tekst m_autor, m_tytul;
public:
  // Setery:
  void setLiczbaStron(int i_number)
    m_liczbaStron = (i_number > 20) ? i_number : 20;
  void setRokWydania(int i_number)
    m_rokWydania = (i_number > 1500) ? i_number : 1500;
  void setAutor(const char* i_autor)
    strncpy(m autor, i autor, TEXT LENGHT);
  }
  void setTytul(const char* i_tytul)
    strncpy(m_tytul, i_tytul, TEXT_LENGHT);
  // Getery:
  /* Zauważ, że getery nazw zwracają const char*, aby nie dało się tym geterem modyfikować
    treści! */
  size_t getLiczbaStron() { return m_liczbaStron };
  size_t getRokWydania() { return m_rokWydania; }
  const char* getAutor() { return m_autor; }
  const char* getTytul() { return m_tytul; }
```

Zadanie B (z rozwiązaniem):

- ▲ Stosując się do zasady enkapsulacji i zasad podziału na pliki, napisz klasę **Student**, która przechowa informacje takie jak:
 - imię,
 - nazwisko,
 - semestr studiów (liczba naturalna 1 do 8),
 - stopień studiów (np.: I, II ,III),
 - nr albumu (liczba naturalna, która zawsze ma dokładnie 6 cyfr)
 - kierunek,
 - płeć.

Dla pól: stopień studiów, płeć i kierunek utwórz odpowiednie typy wyliczeniowe, tak aby kierunek można było wybrać z przynajmniej 3 różnych opcji.

▲ Zdefiniuj wszystkie podstawowe akcesory (setery i getery), oraz napisz jeden seter zbiorczy, pozwalający zadawać wszystkie dane na raz (staraj się stosować do zasady DRY).

Wskazówki: Zauważ, że semestr powinien być liczbą z przedziału <1-8> (dla stopnia I i III) i <1-4> (dla stopnia II), a numer albumu powinien być zawsze liczbą 6 cyfrową (np.: numer 123 należy przechowywać i jako 000123).

■ Napisz metodę użytkową podającą, na którym roku jest aktualnie student uwzględniając numer semestru i stopień studiowania. Rok licz od rozpoczęcia I stopnia studiów.

Wskazówki: Dla uproszczenia przyjmij, że studia I stopnia trwają dokładnie 4 lata, II stopnia 2 lata i III stopnia maks. 4 lata. Jeśli student jest na II stopniu to znaczy, że ma zaliczone 4 lata studiów, więc jest na 5 roku (jeśli semestr to 1 lub 2), lub na 6 roku (jeśli semestr to 3 lub 4). Aby dostać się na studia III stopnia (doktoranckie) należy mieć zaliczony I i II stopień.

Przykładowe rozwiązanie:

```
Plik student.h:
   #pragma once
  #include<cstring>
   constexpr size_t TEXT_LENGHT = 60;
   using tekst = char[TEXT_LENGHT];
   using nrAlbumu = char[7];
  enum class stopien { pierwszy, drugi, trzeci };
  enum class kierunek { prawo, filozofia, informatyka };
   enum class plec {kobieta, mezczyzna };
   /* Zauważ, do opisu numeru albumu wykorzystano tablicę znakową o 7 elementach (6 na cy-
   fry numeru i 1 na znak NUL. Takie rozwiązanie jest wygodne do zapisu liczb, które zawsze
  mają stałą liczbę cyfr. */
   class Student
   {
    // Pola:
    tekst m_Imie, m_Nazwisko;
    unsigned short m_Semestr;
     stopien m_stopienStudiow;
     nrAlbumu m NrAlbumu;
    kierunek m_Kierunek;
   public:
    // Getery:
     const char* getImie() { return m Imie; }
     const char* getNazwisko() { return m_Nazwisko; }
    unsigned short getSemestr() { return m_Semestr; }
     stopien getStopienStudiow() { return m_stopienStudiow; }
     const char* getNrAlbumu() { return m_NrAlbumu; }
     kierunek getKierunek() { return m_Kierunek; }
     // Setery:
    void setImie(const char* i_Imie);
    void setNazwisko(const char* i_Nazwisko);
    void setSemestr( short i_Semestr);
    void setStopienStudiow( stopien i_Stopien);
    void setNrAlbumu(const char* i_NrAlbumu);
    void setKierunek( kierunek i_Kierunek);
     // Seter zbiorczy:
    void setAll(const char* i_Imie, const char* i_Nazwisko, short i_Semestr,
                 stopien i_Stopien, const char* i_NrAlbumu, kierunek i_Kierunek);
    // Metoda użytkowa:
    unsigned short ktoryRok();
   };
Plik student.cpp:
   void Student::setImie(const char* i Imie)
   {
    strncpy(m_Imie, i_Imie, TEXT_LENGHT);
  void Student::setNazwisko(const char* i Nazwisko)
  {
    strncpy(m_Nazwisko, i_Nazwisko, TEXT_LENGHT);
   void Student::setSemestr( short i_Semestr)
```

```
m_Semestr = i_Semestr;
}
void Student::setStopienStudiow( stopien i_Stopien)
 m_stopienStudiow = i_Stopien;
}
void Student::setNrAlbumu( const char* i_NrAlbumu)
 strncpy(m NrAlbumu, i NrAlbumu, 6);
}
void Student::setKierunek( kierunek i Kierunek)
 m_Kierunek = i_Kierunek;
}
void Student::setAll(const char* i_Imie, const char* i_Nazwisko, short i_Semestr,
                     stopien i_Stopien, const char* i_NrAlbumu, kierunek i_Kierunek)
{
    setImie(i_Imie);
    setNazwisko(i_Nazwisko);
    setSemestr(i_Semestr);
    setStopienStudiow(i_Stopien);
    setNrAlbumu(i_NrAlbumu);
    setKierunek(i_Kierunek);
unsigned short Student::ktoryRok()
{
   return 1 + (m_Semestr-1) / 2 + (m_stopienStudiow == stopien::drugi) * 4
                                + (m_stopienStudiow == stopien::trzeci) * 6;
}
/* W tej metodzie, zastosowano bardzo sprytny trik. Jeśli ktoś jest na II stopniu stu-
diów, to działanie (m_stopienStudiow == stopien::drugi) da wynik true, który intepreto-
wany jest jako liczba 1. Pozwala to opcjonalnie dodać 4 do wyniku pierwszego członu. Gdy
ktoś jest na III stopniu to znaczy że ma ukończone 6 lat studiów + tyle ile wynika z ak-
tualnego semestru. Nie można być jednocześnie na II i III stopniu (przynajmniej w naszym
programie), wiec albo dodajemy 4 albo 6 lat. */
```

Zadania domowe (oceniane)

UWAGA: Można oddać <u>tylko jedno</u> zadanie domowe. Ocena za zadanie domowe jest uwzględniana <u>tylko</u> jeśli uzyska się przynajmniej 1,0 pkt za rozwiązanie zadań podanych na zajęciach!

W żadnym z zadań nie można używać std::string!

Zadanie 1 [1,0 pkt]:

- Zdefiniuj klasę Fotografia, przechowującą informację o:
 - autorze (wskazanie innego typu złożony w programie),
 - wymiarach (szerokość i wysokość w pikselach,
 - ścieżce do pliku graficznego na dysku twardym.

Samodzielnie dobierz właściwe typy pól.

Wskazówki: Przyjmij ze autor to jest pusta Struktura zdefiniowana w programie. Jej zawartość nie jest istotna, ważne jest żeby można było utworzyć jej instancję i doczytać adres tej instancji. Pole w klasie powinni przechowywać gdzie w pamięci znajduje się autor. Wymiary powinny być liczbami naturalnymi.

■ Dla wszystkich pól klasy zdefiniuj setery i getery, przy czym oba wymiary zadawaj jednym wspólnym seterem (odczyt dalej wymaga dwóch geterów). W seterze rozmiarów uwzględnij ograniczenia.

Wskazówki: Zauważ, że wymiary obrazu powinny być liczbami naturalnymi. Nie pozwól na wprowadzenie niepoprawnych wymiarów do instancji i w takim przypadku przyjmij najmniejsze poprawne wartości. ■ Napisz metodę użytkową obliczającą rozmiar pamięci potrzebnej na przechowanie fotografii kolorowej. Przyjmij, że jeden piksel zajmuje w pamięci 4 bajty. Metoda powinna zwracać wynik w bajtach (jeśli rozmiar jest mniejszy niż 200 bajtów), w kilobajtach jeśli rozmiar jest większy od 200 bajtów i mniejszy o 200 kB), i w megabajtach w każdym innym przypadku.

Ocenianie:

Dobór pól klasy: 0,2 pkt. Interfejs klasy: 0,2 pkt. Ograniczenia: 0,2 pkt. Metoda użytkowa: 0,2 pkt. Ogólna jakość kodu: 0,2 pkt.

Zadanie 2 [1,0 pkt]:

- Zdefiniuj klasę Lek, która zwierać będzie informacje o:
 - nazwie leku,
 - cenie (w PLN ale uwzględniaj dokładność przynajmniej do 1 grosza),
 - stanie dostępności (na receptę, ogólnodostępny, niedostępny),
 - zamienniku (wskazanie innego leku).

Samodzielnie dobierz właściwe typy pól.

Wskazówki: Zauważ, że stan dostępności to wybór jednej z trzech opisowych opcji. Zamiennik powinien wskazywać inny lek istniejący w programie, który możną zaproponować jako zamiennik.

■ Dla wszystkich pól klasy zdefiniuj setery i getery, W seterze ceny uwzględnij ograniczenie, że cena nie może być niższa nić 4,99 PLN. W geterze ceny uwzględnij że leki na receptę są czyściwo refundowane (50% upustu).

Wskazówki: Przyjmij że cena to zawsze jest cena rynkowa leku Dla uproszczenia nie doliczaj podatków i marży apteki. Jeśli dany lek jest na receptę to zwróć cenę skorygowaną o wartość upusty. W innym wypadku zwróć faktyczną zapisana cenę.

■ Napisz metodę użytkową, która przyjmie wartość rabatu (wyrażony w procentach) i zwróci wskazanie do leku lub zamiennika, w zależności, który okaże się tańszy. Przyjmij, że rabat dotyczy tylko leku dla którego wywołano metodę.

Wskazówki: Zauważ, że metoda ma zwrócić wskazanie (adres) leku. Jeśli lek, dla którego ją wywołano po naliczeniu rabatu okaże się tańszy od zamiennika (w oryginalnej cenie), to należy zwróci adres instancji tego leku. W innym wypadku adres instancji zamiennika.

Ocenianie:

Dobór pól klasy: 0,2 pkt. Interfejs klasy: 0,2 pkt. Ograniczenia: 0,2 pkt. Metoda użytkowa: 0,2 pkt. Ogólna jakość kodu: 0,2 pkt.

Zadanie 3 [2,0 pkt]:

■ Samodzielnie zaprojektuj i zdefiniuj klasę do opisu **Generatora** liczb losowych, która pozwoli na:

losowanie liczb całkowitych z zadanego przedziału,

- losowanie liczb rzeczywistych z zadanego przedziału, z możliwością wskazania, czy poszczególne granice są otwarte, czy zamknięte,
- to by wylosowana wartość nie powtórzyła się w 3 kolejnych losowaniach,
- zadanie ziarna generatora na korektą wartość lub inicjalizację zegarem systemowym.

Wskazówki: Wszystkie powyższe wymagania powinny być zrealizowane jako oddzielne metody użytkowe klasy.

■ Granice losowania jak i stany otwarcia/zamknięcia granic, <u>nie moga</u> być podawane z zewnątrz przy każdym losowaniu - powinno dać się wygenerować dowolną liczbę wartości losowych bez każdorazowego podawania granic. Nie pisz osobnych metod publicznych dla każdej konfiguracji otwarcia/zamknięcia granic.

Wskazówki: Przemyśl dobrze, jakie będą pola w klasie i jakie akcesory do nich utworzysz. Zastanów się, czy wszystkie pola będą musiały mieć akcesory. W klasie aż się prosi o pola których w żaden sposób nie będzie widać z punktu widzenia interfejsu klasy.

■ Tam gdzie to możliwe staraj się stosować do zasady DRY i pewne wspólne funkcjonalności udostępniaj tylko wewnątrz klasy jako narzędzia wewnętrzne.

Wskazówki: Zauważ, że przy losowaniu liczb rzeczywistych, przeskalowanie zakresu z 0-1 do a-b, to operacja, która jest identyczna, bez względu na stan otwarcia granic.

■ Zaprezentuj działanie klasy Generatora w programie głównym.

Ocenianie:

Projekt klas, dobór pól i akcesory:	0,6 pkt.
Działanie metod użytkowych:	0,4 pkt.
Blokada losowania tych samych wartości:	0,4 pkt.
Przestrzeganie zasady DRY:	0,2 pkt.
Prezentacja w programie głównym:	0,2 pkt.
Ogólna jakość kodu:	0,2 pkt.